



## בע"ח (נצרת) 37699-03-15 - אבישי בוסקילה נ' מדינת ישראל

בע"ח (נצרת) 37699-03-15 - אבישי בוסקילה נ' מדינת ישראל מחוזי נצרת

בע"ח (נצרת) 37699-03-15

אבישי בוסקילה (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

[26.04.2015]

כב' השופט סאאב דבור

החלטה

הבקשה והתגובה לה

זוהי בקשה לגילוי חומר חקירה במסגרתה עותר המבקש/הנאשם לקבל לידי מסמכים אלה:

1. גיליון רישום פלילי של המתלוננים בתיק (עדי התביעה 2-4); לדידי המבקש, בית המשפט אמור להכריע במהימנות עדים אלו. משכך, גיליון הרישום הפלילי בעניינם חיוני הוא להגנתו.

2. רשימת חומר חקירה שנאסף או נרשם בידי הרשות החוקרת. מבוקש להעביר רשימה מפורטת ומסודרת כפי שנקבע בחוק ובפסיקה.

3. עוד, ביקש הנאשם לקבל לידי חומר המתייחס לפעולת "סיכול", אשר נמסר אודותיה מפי עד התביעה מאיר חדאד

ביום 02.03.15 וכן, עותק מתיק החקירה בעניין אירוע זריקת רימון על עסקו של הנאשם בציינו, בהקשר זה, כי המדובר בחומר חקירה מובהק ורלוונטי וכן, מדובר בחומר אשר יש בו כדי לסייע בידי בשלב של גזירת הדין במידה ויורשע המבקש, זאת מכוח סעיף 40ט(א) לחוק העונשין בבחינת הסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה.

4. המשיבה/המאשימה התנגדה לבקשה על כל סעיפיה.

5. ביחס לרשימת חומר חקירה, לדידה, הועברה רשימה ערוכה כדין וממצה לידי המבקש ואין מקום להמשיך ולדון בבקשה בהקשר זה. הפסיקה אותה ציטט המבקש בבקשתו מתייחסת לתיקים בהם קיים חומר חסוי בעל היקף רב, מה שאין במקרה דנן.



6. ביחס לבקשה לעיין בגיליון הרישום הפלילי, טענה המשיבה, כי אין רלבנטיות לחומר זה להגנת הנאשם. בענייננו, הנאשם/המבקש כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום, לרבות בעצם נוכחותו במקום האירוע בשעה המדוברת, ואף הכחיש את דבר קיומו של סכסוך בינו לבין המתלונן. הנאשם/המבקש אינו טוען להגנה עצמית או להתגרות של מי מהמתלוננים בו עובר לאירוע.
- במצב דברים זה, אין רלבנטיות ממשית לשאלה אם יש בעברם של המתלוננים הרשעות. מקום בו אין מחלוקת כי אכן המתלוננים נחבלו ללא כל התגרות מוקדמת מצדם, לא ברור מה תועיל לנאשם חשיפת עברם של מי מהמתלוננים. בנסיבות התיק, יש להעדיף את אינטרס השמירה על פרטיות העדים על פני הפוטנציאל הגלום בחומר המבוקש להגנת הנאשם/המבקש.
7. לעניין תיק החקירה בעניין זריקת הרימון, לטענת המאשימה/המשיבה, מדובר בתיק חקירה שעודנו פתוח והאירוע התרחש כמה ימים לאחר האירועים נשוא הליך זה. מכאן, התיק הפתוח איננו עונה להגדרת חומר חקירה הראוי להימצא בידי התביעה והעברת חומר מעין זה לידי של צד זה או אחר יהא בה כדי לשבש את הליכי החקירה. ועוד, אין בחומר המבוקש כדי לסייע בידי הנאשם/המבקש כטענתו בבואו לטעון לעונש שכן, המדובר באירוע שהתרחש כאמור לאחר האירועים נשוא הליך זה.
8. לעניין החומר הנוגע ל"פעולת הסיכול" ציינה המאשימה, כי לאחר בירור העניין, הסתבר, כי אכן בוצעה פעולה מודיעינית ואכן המדובר בחומר חקירה אם כי לא מדובר בחומר הנוגע במישרין לאירוע נשוא כתב האישום. משכך, היות ומדובר בחומר מודיעיני, ביקשה המאשימה ארכה בת 30 ימים לצורך הוצאת תעודת חיסיון מתוקנת. הדיון בבקשה
9. הבקשה נקבעה לדיון, במסגרתו, חזר בו המבקש מהדרישה לקבלת רשימת חומר חקירה. טיעוניו התמקדו ביחס לסוגיית הסיכול והעברת חומר החקירה הקשור לתיק זריקת הרימון וסוגיית עברם הפלילי של המתלוננים.
10. הצדדים טענו ארוכות וכל צד ביקש לשכנע בצדקת עמדתו; המשיבה הגישה לעיון בית המשפט את חומר החקירה הנוגע לתיק זריקת הרימון כמו גם את החומר הנוגע לעברם הפלילי של המתלוננים 2-4.
11. ב"כ המבקש טען אף ביחס לפעולת הסיכול וגם ביחס לתיק החקירה בעניין זריקת הרימון וביקש לקבל העתק החומר לידי.
- המשיבה בטיעונה התנגדה לבקשה בצינה, כי ענין לנו באירוע מנותק לחלוטין מהאירוע נשוא כתב האישום כאן ואין להרחיב את יריעת המחלוקת מעבר לגבולותיו של כתב האישום.
12. יש לציין, כי ביחס לחומר הנוגע לפעולת הסיכול, ניתנה למשיבה, בהסכמת הצדדים, ארכה בת 30 יום להוצאת תעודת חיסיון. לא זו אף זו, המשיבה העבירה לידי של ב"כ המבקש את תכן המידע של הידיעה המודיעינית. אם כן, ההחלטה זו תתייחס לחומר החקירה הקשור לתיק זריקת הרימון ועברם הפלילי של המתלוננים. כתב האישום בקצרה
13. כתב האישום ייחס למבקש/הנאשם ביצוע עבירות שעניינן חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות וכן, עבירה של החזקת סכין שלא כדין.
14. בהתאם לעובדות כתב האישום, בין המבקש/הנאשם לבין המתלונן (עד התביעה 2) שרר סכסוך בתקופה שקדמה להתרחשות נשוא עובדות המתוארות בכתב האישום. בעקבות הסכסוך, החליט המבקש/הנאשם לפגוע במתלונן. לצורך כך, הגיע המבקש/הנאשם ביום 23.12.14 לאזור ביתו של המתלונן ברכב הנהוג על ידו. יחד עם המבקש/הנאשם ברכב היו שני אנשים נוספים אשר זהותם אינה ידועה למשיבה. אותה עת, לאחר שיצא המתלונן מביתו, קרא הנאשם לעברו "יבן זונה" והיטה את הרכב לכיוונו ונסע לעברו תוך הגברת המהירות ופגע בו באמצעות חזית הרכב. המתלונן נפגע מהמכה וביקש להימלט מהמקום כשהוא זועק לעזרה. השלושה ירדו מהרכב וניסו לרדוף אחריו. אחיו וגם אביו של המתלונן - שהם עדי התביעה 3 ו-4, שמעו את הצעקות ובאו לעזור למתלונן; אז, הם הותקפו ונפצעו קשות.
- ההלכה בקשר לעיון בחומר חקירה
15. הרבה דיו נשפך באשר לסוגיה זו; וכך סוכמה ההלכה במסגרת בש"פ 600/15 מתתיהו הירשמן נגד מדינת ישראל (החלטה מיום 01.02.15), והפסיקה המאוזכרת:



- "המקרה שלפנינו נסב על היקף זכות העיון המוקנית לנאשם בפלילים לפי סעיף 74 לחוק - שעניינו עיון ב"חומר החקירה" - בכל הנוגע לעיון בגיליונות המרשם הפלילי של עדי התביעה. בפסיקתו של בית משפט זה נקבע כי "יש לפרש באופן רחב את המונח 'חומר חקירה' ולכלול בו כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום וליריעה הנפרסת בהליך הפלילי נגד הנאשם [...] גישה זו, הידועה גם כמבחן הרלוונטיות, סויגה עם זאת ונקבע כי אין להרחיבה 'לראיות שחשיבותן ונגיעתן לאישום הפלילי הינה שולית ורחוקה מדי'" (בש"פ 7990/14 מקונן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.12.2014); ראו גם בש"פ 7585/14 שטרומ נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-10 (18.11.2014)). מידע על הרשעות ועונשים של אדם, כמבוקש בענייננו, הם חלק מפרטי הרישום במרשם הפלילי לפי סעיף 2((1 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (להלן: חוק המרשם הפלילי). כידוע, במקרים מעין אלה שומה על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם להליך משפטי הוגן ולאפשרות נאותה להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו מזה, לבין פרטיותם של העדים ואינטרס השיקום שלהם מזה (עניין בניזרי, בעמ' 703, 708-707; בש"פ 8406/12 אלמוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (3.12.2012)). ההלכה המנחה בדבר גילוי מרשם פלילי של עד נקבעה בעניין בניזרי, שם נפסק כי על בית המשפט "לבדוק את גיליונות המרשם שמדובר בהם ולהעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של המערער" (שם, בעמ' 708; ההדגשה הוספה - ע' פ'). בעניין בניזרי צומצמה הלכת יחזקאלי האמורה, שבה נקבע כלל רחב יותר שלפיו נאשם רשאי לבקש מבית המשפט לצוות על העברת גיליון מרשם פלילי של עד לעיונו, וזאת לכאורה ללא צורך בפנייה לרשויות התביעה (שם, בעמ' 250; עוד ראו בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי, פסקה 10 (15.8.2013);
16. יוצא איפוא, ככל שהדבר נוגע לגיליון הרישום הפלילי, על בית המשפט לבדוק את גיליונות המרשם הרלוונטיים ולהעמידם במבחן של רלוונטיות ותועלת פוטנציאלית להגנתו של המבקש. גיליון מרשם פלילי של עד יועבר לעיונו של נאשם רק לאחר שעבר את מסננת הרלוונטיות ונמצא כי יש בו תועלת פוטנציאלית להגנתו.
17. לא בנקל ייעתר בית המשפט לבקשות כגון דא ועליו לערוך את האיזון הנכון בין הזכויות המתנגשות. זכות נאשם להתגונן אינה זכות מוחלטת וכאשר האפשרות לפגיעה בה אינה קיימת או כשהיא רחוקה ובלתי משמעותית, יש ליתן משקל הולם לזכויותיהם של עדים, הגנה על פרטיותם והאינטרסים המוגנים שלהם.
- מכאן לענייננו וליישום ההלכה
18. גיליונות הרישום הפלילי ביחס לעדי התביעה 2-4 הוצג לעיוני; לאחר עיון באלה לא מצאתי כי יש במידע הקשור למתלוננים 3 ו-4 כל קשר ורלוונטיות להגנת המבקש ואין בחומר זה כדי לסייע למבקש בהגנתו ואין בו כל תועלת פוטנציאלית. זאת להבדיל מעברו הפלילי של מתלונן 2, אריק טלקר. עיון בגיליון ההרשעות של המתלונן מראה, כי, בשונה מהמתלוננים האחרים, עשויה לצמוח תועלת פוטנציאלית להגנת המבקש.
19. באשר לרשימת חומר חקירה, כאמור לעיל, חזר בו המבקש מבקשתו.
20. מכאן לבחינת החומר המתייחס לפעולת הסיכול; גם בהקשר זה קיבלה המאשימה ארכה בת 30 יום לצורך המצאת תעודת חיסיון.
21. המבקש עתר גם לקבל לידיו תיק חקירה בעניין זריקת הרימון; כפי שנמסר מפי המאשימה, תיק זה נמצא עדיין בשלבי חקירה ועניינו באירועים אשר התרחשו לאחר האירועים נשוא הליך זה. כיווני החקירה טרם מוצו ואין די ראיות בשלב זה כדי לבחון את הקשר בין האירועים. מכאן, אין המדובר בחומר חקירה הראוי להעבירו לצד השני.
22. עיינתי בחומר החקירה המבוקש לגלותו; עיון באותו חומר חקירה מצביע על כך שאין באותו חומר כדי לסייע למבקש בהגנתו. המדובר בחומר ראשוני, דל וכחזה אין בו ממש לטענות ההגנה ואין בו כדי לסייע למבקש; על כן, הבקשה בהקשר זה נדחת.
23. יוצא איפוא, כי, דין הבקשה להתקבל בחלקה אך ורק ביחס לגיליון הרשעותיו הקודמות של מתלונן מס' 2, אריק טלקר.
- המזכירות תחזיר את חומר החקירה, אותו מסרה המאשימה לידי במהלך הדיון, לידי המאשימה.
- המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, ט' באייר 26/04/2015, בהעדר הצדדים.